

Lēmums
par krimināllietas Nr.16870000911 izbeigšanu

Rīgā

2016.gada 12.decembrī

Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Izmeklēšanas nodaļas vadītāja, procesa virzītāja I.Kivleniece, izskatījusi kriminālprocesa Nr.16870000911 materiālus,

konstatēja:

2011.gada 20.maijā Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā tika uzsākts kriminālprocess Nr.16870000911 par šādiem Latvijas Satiksmes ministrijas, Rīgas brīvostas valdes amatpersonu un valsts amatpersonu, kas ieņem atbildīgu stāvokli, noziedzīgiem nodarījumiem:

- iespējamām pretlikumīgām darbībām, kas saistītas ar tišu, ļaunprātīgu dienesta stāvokļa izmantošanu (Krimināllikuma 318.panta otrā daļa),
- neatļautu mantisku darījumu veicināšanu un piedalīšanos tajos mantkārīgā nolūkā un personiskas ieinteresētības dēļ (Krimināllikuma 326.panta otrās daļas),
- par valsts amatpersonai likumā noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu, radot būtisku kaitējumu valsts varai un pārvaldības iekārtai (Krimināllikuma 325.panta otrās daļas),
- par nepatiesu ziņu norādīšanu likumā noteiktajā ienākumu, īpašumu, darījumu vai cita mantiska rakstura deklarācijā lielā apmērā (Krimināllikuma 219.panta otrās daļas),
- par iespējamu noziedzīgi iegūtu finanšu līdzekļu un citas mantas legalizēšanu (Krimināllikuma 195.panta trešās daļas),
- par iespējamām pretlikumīgām darbībām, kas saistītas ar kukuļņemšanu (Krimināllikuma 320.panta ceturtās daļas),
- par iespējamām pretlikumīgām darbībām, kas saistītas ar kukuļdošanu (Krimināllikuma 323.panta otrās daļas).

2011.gada 8.augustā A Š (p.k.) tika nopratināts kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess, izskaidrojot, ka pastāv reāla iespēja, ka A.Š izdarījis noziedzīgu nodarījumu par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 323.panta otrajā daļā un 15.panta otrajā daļā, proti, A.Š būdams valsts amatpersona - Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētājs, veica kukuļdošanas mēģinājumu, t.i.,- A.Š piekrita dod kukuli (2011.gada janvāra līgums starp Rīgas brīvostas pārvaldi un SIA „ ”), ko pieprasīja Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētāja vietnieks V.S , par to, lai V.S 2010.gada 7.oktobrī Rīgas Brīvostas valdes sēdē balsotu par A.A iecelšanu Rīgas Brīvostas valdes priekšsēdētāja amatā.

2012.gada 12.aprīlī A Š tika nopratināts kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess, izskaidrojot, ka pastāv reāla iespēja, ka A.Š , ieņemot valsts amatpersonas amatus – Latvijas satiksmes ministra amatu no 2004.gada 9.marta līdz 2006.gada 17.martam un no 2006.gada 7.novembra līdz 2009.gada 12.martam, Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētāja amatu no 2009.gada 2.jūlija līdz 2010.gada 7.oktobrim un Rīgas brīvostas valdes locekļa amatu no 2010.gada 7.oktobra līdz 2010.gada 15.novembrim, Saeimas deputāts no 2010.gada 2.novembra līdz 2011.gada 16.oktobrim, visticamāk ir izdarījis šādus noziedzīgus nodarījumus:

- Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (izvairīšanās no deklarācijas iesniegšanas), proti, A.Š. , būdams valsts amatpersona, kas ieņem atbildīgu stāvokli, piedaloties uzņēmumu SIA " " , SIA " " , SIA " " " vadīšanā kā faktiskais (slēptais) īpašnieks, gūstot sev materiālu labumu, iespējams, ir veicis apzināti nepatiesu ziņu norādīšanu valsts amatpersonas deklarācijā, nenorādot ziņas par šiem viņam piederošiem uzņēmumiem un no tiem gūtajām dividendēm.
- Krimināllikuma 325.pantā otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu pārkāpšana), t.i., A.Š. , būdams valsts amatpersona, kas ieņem atbildīgu stāvokli, personiskas ieinteresētības dēļ un mantkārīgā nolūkā ir piedalījies lēmumu pieņemšanā, kas attiecas uz viņam slēpti piederošajiem uzņēmumiem SIA " " un SIA " " , tādējādi pārkāpjot valsts amatpersonai noteiktos ierobežojumus, kas noteikti likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 11.pantā.
- Krimināllikuma 318.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (dienesta stāvokļa ļaunprātīga izmantošana), t.i., A.Š. , būdams valsts amatpersona, ļaunprātīgi izmantojot dienesta stāvokli, personiskas ieinteresētības dēļ, mantkārīgā nolūkā izmantojot savu kā valsts amatpersonas statusu, pieņēmis lēmumus par labu sev slēpti piederošiem uzņēmumiem SIA " " un SIA " " , radījis būtisku kaitējumu valsts varas vai pārvaldības kārtībai.
- Krimināllikuma 326.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (neatļauta piedalīšanās mantiskos darījumos), t.i., A.Š. , būdams valsts amatpersona, personiskas ieinteresētības dēļ un mantkārīgā nolūkā slēdzis darījumus ar uzņēmumiem SIA " " , SIA " " , SIA " " , kuros viņš ir faktiskais (slēptais) īpašnieks, t.i., ir piedalījies un veicinājis mantiskus darījumus, kas viņam sakarā ar dienesta stāvokli bija aizliegti.

A.Š. liecināja, ka nav izdarījis viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus, jo nav bijis SIA " " , SIA " " , SIA " " " īpašnieks, un likumdošanas noteiktajā kārtībā vienmēr ir uzrādījis savus īpašumus. Pratināšanas laikā A.Š. izmantoja savas tiesības un atteicās liecināt, uzskatot, ka nav neko pretlikumīgu izdarījis.

Ar 2015.gada 5.augusta lēmumu A.Š. atzīts par aizdomās turēto Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā, 326.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Turklāt ar 2015.gada 5.augusta lēmumu, pārkvalificējot iepriekš A.Š. inkriminēto noziedzīgo nodarījumu no Krimināllikuma 323.panta otrās daļas un 15.panta otrās daļas saistībā ar 2010.gada 7.oktobra balsojumu Rīgas Brīvostas valdes sēdē, A.Š. atzīts par aizdomās turēto par Krimināllikuma 326¹.panta pirmajā daļā (tirgošanās ar ietekmi) paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, par to, ka viņš izdarīja citāda rakstura labuma piedāvāšanu personiski personai, lai tā, izmantojot savu sociālo stāvokli, prettiesiski ietekmētu valsts amatpersonas darbību jebkuras personas interesēs, neatkarīgi no tā, vai citāda rakstura labumi domāti šai vai jebkurai citai

personai, bet A.L. , ar 2015.gada 5.augusta lēmumu atzīts par aizdomās turēto, par to, ka viņš izdarīja Krimināllikuma 326¹.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, par to, ka viņš izdarīja citāda rakstura labuma piedāvājuma pieņemšanu, lai, izmantojot savu sociālo stāvokli, prettiesiski ietekmētu valsts amatpersonas darbību jebkuras personas interesēs, neatkarīgi no tā, vai citāda rakstura labumi domāti šai vai jebkurai citai personai.

2015.gada 31.augustā tika pieņemts lēmums par krimināllietas materiālu nodošanu kriminālvajāšanas uzsākšanai pret A.Š. pēc Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā, 326.panta otrajā daļā, 326.¹panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu un A. L. pēc Krimināllikuma 326.¹panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Generālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļas prokurors 2015.gada 10.septembrī, izvērtējot krimināllietas materiālus, pamatojoties uz Kriminālprocesa 377.panta 2.punktu, 403.panta trešās daļas 3.punktu, pieņēma lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu daļā pret A.Š. par Krimināllikuma 326.¹panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu un A.L. par 326.¹panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Vienlaikus prokurors atzina, ka nav pamata A.Š. saukšanai pie kriminālatbildības par Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā un 326.panta otrajā daļā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem, un krimināllieta šajā daļā nodota izmeklēšanas iestādei izmeklēšanas turpināšanai.

Veicot pirmstiesas izmeklēšanu, kriminālprocesā tika noskaidrots, ka A.Š. laika periodā no 1998.gada līdz 2011.gadam bija iekļauts šādu valsts vai pašvaldību institūciju valsts amatpersonu sarakstos:

- 1) Latvijas Republikas Saeimas valsts amatpersonu sarakstā kā Saeimas deputāts: no 1998.gada 3.novembra līdz 1998.gada 10.decembrim, no 1999.gada 20.maija līdz 2002.gada 14.novembrim, no 2004.gada 5.februāra līdz 2004.gada 18.martam, no 2006.gada 30.marta līdz 2006.gada 16.novembrim, no 2009.gada 5.marta līdz 2009.gada 30.jūnijam un no 2010.gada 2.novembra līdz 2011.gada 17.oktobrim;
- 2) Valsts kancelejas valsts amatpersonu sarakstā kā ministrs: no 1998.gada 26.novembra līdz 1999.gada 11.maijam, no 2004.gada 3.decembra līdz 2006.gada 17.martam un no 2006.gada 8.novembra līdz 2009.gada 12.martam;
- 3) Valsts kancelejas valsts amatpersonu sarakstā kā Ministru prezidenta biedrs: no 2002.gada 7.novembra līdz 2004.gada 26.janvārim un no 2004.gada 9.marta līdz 2004.gada 2.decembrim;
- 4) Rīgas domes Finanšu departamenta valsts amatpersonu sarakstā kā domes priekšsēdētāja vietnieks no 2009.gada 1.jūlija līdz 2010.gada 2.novembrim;
- 5) Rīgas brīvostas pārvaldes valsts amatpersonu sarakstā kā valdes priekšsēdētājs no 2009.gada 2.jūlija līdz 2010.gada 27.novembrim;
- 6) Rīgas plānošanas reģiona valsts amatpersonu sarakstā kā padomes loceklis no 2009.gada 14.augusta līdz 2010.gada 17.decembrim.

Ar Rīgas domes 2009.gada 1.jūlija lēmumu Nr. 5 A.Š. kā Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieks tika iecelts Rīgas brīvostas valdes locekļa amatā.

Ar Rīgas brīvostas valdes 2009.gada 2.jūlija lēmumu Nr. 65 Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieks A.Š. tika iecelts par Rīgas brīvostas valdes locekli, Rīgas

brīvostas valdes priekšsēdētāju un ar 2010.gada 7.oktobrā lēmumu Nr. 107 atbrīvots no Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētāja amata.

A.Š , būdams Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieks, saskaņā ar Rīgas domes 2005.gada 27.septembra saistošajiem noteikumiem „Rīgas pilsētas pašvaldības nolikums”, veica ar Domes lēmumu uzdotos uzdevumus, proti, pārstāvēja Rīgas brīvostas valdes sastāvu kā Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieks, tādejādi ir secināms, ka A.Š , piedaloties Rīgas brīvostas valdes pieņemtajos lēmumos, ir realizējis Rīgas domes uzdoto uzdevumu, ieņemot Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieka amatu, tātad, viņš ir valsts amatpersona, kas ieņem atbildīgu amatu.

Saņemot krimināllietu papildus izmeklēšanai, tika turpināta pirmstiesas izmeklēšana par šādiem Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

1. 2005.gada 30.martā, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestā kārtējo valsts amatpersonas deklarāciju par 2004.gadu, sniedzis nepatiesas ziņas par veiktajiem darījumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas un izsniegtajiem aizdevumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas, un sastādīja lielos apmērus, nenorādot:

- A.Š aizdevumus V K :
 - 2004.gada 14.janvārī – 50 000,00 USD, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 26 650,00, bet EUR sastāda 39 133,63;
 - 2004.gada 02.septembrī – 100 000,00 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 66 500,00;
 - 2004.gada 12.oktobrī – 330 000,00 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 222 090,00.
- I.Š konta papildināšanas:
 - 2004.gada 23.martā – 16 240,36 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 10 783,60;
 - 2004.gada 09.jūlijā – 20 000,00 USD, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 36 968,58, bet EUR sastāda 55 342,18.
- Ziedojumu Latvijas Pirmajai Partijai:
 - 2004.gada 17.novembrī – 13 254,79 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 9 092,79.
- Pārskaitījumu SO „ ” (07.01.04. rēķins Nr.16076):
 - 2004.gada 22.novembrī – 18 430,00 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 12 642,98.
- Pārskaitījumu Latvijas Krājbankai (07.01.04. rēķins Nr.16076):
 - 2004.gada 22.novembrī – 374 014,85 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 256 574,19.
- Pirkumus ārvalstīs:
 - 2004.gada 7.janvārī – 28 835,14 EUR (pirkums - Bucherer st.Moritz CHE (juvelierizstrādājumi)), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 19 579,06;
 - 2004.gada 7.janvārī – 16 583,62 EUR (pirkums - Kempinski Grand Hotel st.Moritz CHE), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 11 260,28;

- 2004.gada 22.janvārī – 11 307,17 EUR (pirkums - Bucherer Davos-Platz CHE (juvelierizstrādājumi)), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 7 643,65.

Krimināllikuma 219.panta otrā daļa 2004.gada 16.decembra likuma redakcijā.

2. 2006.gada 31.martā, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestā kārtējo valsts amatpersonas deklarāciju par 2005.gadu, sniedzis nepatiesas ziņas par veiktajiem darījumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas un izsniegtajiem aizdevumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas, nenorādot:

- A.Š aizdevumus V.K :
- 2005.gada 25.februārī – 1 200 000,00 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 843 364,80;
- 2005.gada 29.augustā – 830 000,00 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 583 327,32.
- I.Š konta papildināšanu:
- 2005.gada 28.janvārī – 114 400,00 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 80 400,78;
- 2005.gada 31.augustā – 10 000,00 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 7 028,04.
- Ziedojumu Latvijas Pirmajai Partijai:
- 2005.gada 28.janvārī – 10 000,00 LVL, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda EUR 14 228,72.
- Pirkumus ārvalstīs:
- 2005.gada 9.aprīlī – 3 234,61 USD (pirkums - 0 Zhang Wan Fu Beijing CN), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 1 762,86, bet EUR sastāda 2 508,33;
- 2005.gada 9.aprīlī – 4 148,55 USD (pirkums - 0 Sharon's Store Beijing CN), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 2 260,96, bet EUR sastāda 3 217,06;
- 2005.gada 16.aprīlī – 6 969,40 EUR (pirkums - 0 Emperor Watch&Jew 44 Hong Kong HKG), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 4 898,12;
- 2005.gada 25.jūnijā – 10 438,05 LVL (pirkums - 0 Haute Horlogerie Zermatt CH), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda EUR 14 852,01;
- 2005.gada 8.novembrī – 90 000,00 EUR (pirkums - 0 Breguet Vendome Paris 1 FRA), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 63 252,36;
- 2005.gada 8.novembrī – 7 692,00 EUR (pirkums - 0 Zilli Paris 8 FRA), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 5 405,97;
- 2005.gada 8.novembrī – 9 000,00 EUR (pirkums - 0 Cartier Paris 1 FRA)), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 6 325,24.

Krimināllikuma 219.panta otrā daļa 2006.gada 16.februāra likuma redakcijā.

3. 2007.gada 30.martā, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestā kārtējo valsts amatpersonas deklarāciju par 2006.gadu, sniedzis nepatiesas ziņas par veiktajiem darījumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas un izsniegtajiem aizdevumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas, nenorādot:

- A.Š aizdevumus V.K :

- 2006.gada 26.janvārī – 718 700,59 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 505 105,65;
- 2006.gada 12.aprīlī – 1 000 000,00 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 702 804,00.
- Pārskaitījumu SO :
- 2006.gada 5.oktobrī – 21 562,00 EUR (rēķins Nr.0663.0664 no 07.07.2006.), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 15 153,86.
- Pirkumus ārvalstīs:
- 2006.gada 11.janvārī – 4 437,24 EUR (pirkums - 0 Boutique Cartier Arona ESP), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 3 118,51;
- 2006.gada 7.februārī – 6 078,76 EUR (pirkums - 0 Cartier#10 New York, USA), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 4 272,18;
- 2006.gada 7.februārī – 30 000,00 USD (pirkums - 0 Cartier#10 New York, USA), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 17 550,00, bet EUR sastāda 24 971,40;
- 2006.gada 8.februārī – 8 823,82 EUR (pirkums - 0 Fendi-New York USA), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 6 201,42;
- 2006.gada 27.oktobris – 29 000,00 EUR (pirkums - 0 Joyeria Cartier Barcelone ESP), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 20 381,32.

Krimināllikuma 219.panta otrās daļas 2006.gada 14.decembra likuma redakcijā.

4. 2008.gada 31.martā, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestā kārtējo valsts amatpersonas deklarāciju par 2007.gadu, sniedzis nepatiesas ziņas par veiktajiem darījumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas un izsniegtajiem aizdevumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas, nenorādot:

- A.Š. aizdevumus V.K. :
- 2007.gadā 9.janvārī – 1 000 000,00 LVL, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda EUR 1 422 871,81;
- 2007.gada 9.janvārī – 569 000,00 EUR, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 399 895,48.
- Pirkumus ārvalstīs:
- 2007.gada 2.janvārī – 5 285,73 EUR (pirkums - 0 Swatch Group Retail Mi Dubai ARE), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 3 714,83;
- 2007.gada 3.janvārī – 12 527,66 EUR (pirkums - 0 Graff Jewellery Dubai ARE), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 8 804,49.
- 2007.gada 30.oktobrī – 6 505,51 USD (pirkums - 0 Rodeo Drive Dubai AE), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 3 168,18, bet EUR sastāda 4 507,92;
- 2007.gada 31.oktobrī – 4 885,77 EUR (pirkums - 0 The Jumeirah Beach hot Dubai ARE), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 3 433,74;
- 2007.gada 31.oktobrī – 9 433,27 EUR (pirkums - 0 The Jumeirah Beach hot Dubai ARE), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 6 629,74.

Krimināllikuma 219.panta otrā daļa 2007.gada 13.decembra likuma redakcijā.

5. 2009.gada 26.martā, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestā kārtējo valsts amatpersonas deklarāciju par 2008.gadu, sniedzis nepatiesas ziņas par veiktajiem darījumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas un izsniegtajiem aizdevumiem, kuru summas pārsniedza 20 minimālās mēnešalgas, nenorādot:

- Aizdevumus SIA „ ”:
 - 2008.gada – 50 000,00 LVL (aizdevums), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda EUR 71 143,59.
 - Pārskaitījumu SO „ ”:
 - 2008.gada 25.septembrī – 28 600,00 EUR (SEPA maksājums 01.08.08. INVOICE 1238), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 20 100,19.
 - Pirkumus ārvalstīs:
 - 2008.gada 4.janvārī – 10 679,74 USD (pirkums - 0 Chanel LTD OLD BONDS ST GB), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 5 104,92, bet EUR sastāda 7 263,64;
 - 2008.gada 25.martā – 7 999,97 EUR (pirkums - 0 Hotel Arts Barcelona Barcelona ESP), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 5 622,41;
 - 2008.gada 22.aprīlī – 5 422,94 EUR (pirkums - 0 Brioni Boutique Moscow RUS), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 3 811,26;
 - 2008.gada 29.novembrī – 15 368,00 EUR (pirkums - 0 Zilli Paris 8 FRA), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu saskaņā ar Latvijas Bankas kursu sastāda LVL 10 800,69;
 - 2008.gada 29.novembrī – 6 000,00 EUR (pirkums - 0 Zilli Paris 8 FRA), kas saskaņā ar Latvijas Bankas kursu sastāda LVL 4 216,82.
- Krimināllikuma 219.panta otrā daļa 2008.gada 30.oktobra likuma redakcijā.

6. 2011.gada 14.aprīlī, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestā kārtējo valsts amatpersonas deklarāciju par 2010.gadu, sniedzis nepatiesas ziņas par veiktajiem darījumiem, ja to summas pārsniedz 20 minimālās mēnešalgas, nenorādot:

- Pārskaitījumus SO „ ”:
- 2010.gada 18.februārī – 24 155,45 LVL (rēķins Nr.1632 no 08.09.09. un rēķins Nr.1480 no 08.09.09.), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda EUR 34 370,11.
- Pirkumus ārvalstīs:
- 2010.gada 28.februārī – 13 560,00 USD (pirkums - 0 Nokia Flagship New York US), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 7 078,32, bet EUR sastāda 10 071,54;
- 2010.gada 18.martā – 9 219,75 EUR (pirkums - 0 Zilli Cannes Cannes FRA), kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 6 479,68.

7. 2011.gada 14.decembrī, A.Š , iesniedzot Valsts amatpersonas deklarāciju par 2010.gadu, beidzot pildīt amata pienākumus 2011.gada 16.oktobrī, valsts amatpersonas deklarācijas publicējamās daļas 4.punktā apzināti nepatiesi norādījis, ka viņš nav komercsabiedrības dalībnieks un viņam nepieder kapitāla daļas nevienā no zemāk minētajām komercsabiedrībām, proti, A.Š zināja, ka vismaz kopš 2009.gada viņam faktiski (slēpti) piederēja ne mazāk kā 24% akciju uzņēmumā „ ”, kas reģistrēts Norvēģijas Uzņēmumu reģistrā, ar Nr. , reģistrētā adrese , Norvēģija EUR 300 000,00, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 210 841,20, vērtībā, ne

mazāk kā 31,84% akciju Norvēģijas Karalistes uzņēmumā „ ”, kas reģistrēts Norvēģijā Uzņēmumu reģistrā, ar Nr. , reģistrētā adrese , Norvēģija EUR 2 133 743,00, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 1 499 603,12, vērtībā, ne mazāk kā 90% akciju Šveices Konfederācijas uzņēmumā „ ”, kas reģistrēts Šveices konfederācijas Cūgas kantona Uzņēmumu reģistrā ar reģistrācijas Nr. , reģistrētā adrese: , Šveices konfederācija, EUR 111 666,60, kas saskaņā ar Latvijas Bankas valūtas kursu sastāda LVL 78 479,73, vērtībā.

A.Š , būdams nopratināts kā aizdomās turētais par to, kāpēc viņš valsts amatpersonu deklarācijās nav norādījis veiktos darījumus, kuru summa sasniedz lielos apmērus, paskaidroja, ka veiktos darījumus nav norādījis kļūdas dēļ, jo viņš esot domājis, ka īstermiņa aizdevums nav darījums un tas nav jānorāda deklarācijā. Viņš uzskatīja, ka deklarācijā ir jānorāda tikai tie darījumi, kas ir spēkā un ir saistoši uz katra gada 31.decembri. Pirkumus viņš arī nav norādījis kļūdas dēļ, jo domājis, ka pirkumi nav darījumi, līdz ar to, tie nav jāuzrāda.

Papildus nopratināts A.Š liecināja, ka saistībā par deklarācijas aizpildīšanas kārtību un prasībām, viņš konsultējies Valsts ieņēmumu dienestā. No Valsts ieņēmumu dienesta A.Š saņēma mutisku konsultāciju, kuras laikā Valsts ieņēmumu dienesta darbiniece viņam izskaidroja, ka, ja īstermiņa aizdevums aizdots un atgriezts viena kalendārā gada ietvaros un uz attiecīgā gada 31.decembri aizdevums ir atgriezts, tad deklarācijā tas nav jāuzrāda. Turklāt, aizdevumu izsniegšana un atgriešana notika caur kontu bankā, tāpēc šos pārskaitījumus var vienkārši un viegli pārbaudīt. A.Š norāda, ka nekādas ļaunprātības no viņa puses neesot. Papildus A.Š norādīja, ka veicot pirkumu, līgumu neslēdza un par pirkumu norēķinājās ar bankas karti, kā arī norāda, ka arī minētajā ricībā ļaunprātības nebija. Savukārt papildus A.Š norāda, ka viņam ar sievu ir ģimene un kopīga manta, līdz ar to, viņš uzskatīja, ka papildinot sievas kontu bankā, ir rīkojies ar ģimenes kopīgu naudu. Par ziedojumu SO „ ” A.Š norāda, ka kļūdījies, tāpat ar ziedojumu Latvijas Pirmajai Partijai. Deklarācijas A.Š vienmēr sniedzis personīgi. Arī laikā, kad deklarācijas tika aizpildītas rokrakstā, viņš deklarācijas sniedzis personīgi, un vienlaikus konsultējies ar Valsts ieņēmumu dienesta (VID) darbinieci, kura pieņēma deklarāciju. Valsts ieņēmumu dienesta darbinieces, kurām nodevis deklarācijas, viņš personīgi nepazīst un pēc konsultācijām ar VID darbiniekiem, bija pārliecināts, ka deklarācijas aizpilda pareizi. Attiecībā par V.K uzņēmumiem, A.Š liecināja, ka sakarā ar to, ka V.K ir bijuši vairāki uzņēmumi, viņš nevar konkrēti atbildēt, vai V.K ir kāds sakars ar SIA „ ”, taču A.Š ar šo uzņēmumu, nav nekāda sakara, kā arī A.Š norāda, ka Rīgas brīvostā tika pieņemti simtiem lēmumi, visus lēmumus, kuri bija pieņemti, nav iespējams atcerēties.

Krimināllikuma 219.panta otrā daļa paredz kriminālatbildību par nepatiesu ziņu norādīšanu likumā noteiktajā ienākumu, īpašuma, darījumu vai cita mantiska rakstura deklarācijā, ja nepatiesas ziņas norādītas par mantu vai citiem ienākumiem lielā apmērā.

Saskaņā ar likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” prasībām, valsts amatpersonai ir pienākums Valsts ieņēmumu dienestam

noteiktā termiņā un kārtībā iesniegt kārtējo gada deklarāciju un valsts amatpersonas deklarāciju, beidzot pildīt amata pienākumus, norādot tajā minētā likuma 24.pantā un 2002.gada 22.oktobra Ministru kabineta noteikumos Nr.478 "Kārtība, kādā aizpildāmas, iesniedzamas, reģistrējamas un glabājamas valsts amatpersonu deklarācijas un aizpildāmi un iesniedzami valsts amatpersonu saraksti" minēto informāciju.

Saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību” 20.panta nosacījumiem, atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts lielā apmērā iestājas, ja nozieguma priekšmeta kopējā vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nav bijusi mazāka par piecdesmit tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmēru.

Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjekts ir valsts amatpersona, kurai ar likumu uzlikts par pienākumu iesniegt mantiska rakstura deklarāciju. Valsts amatpersonas deklarācijā sniegtās ziņas nodrošina atklātību par amatpersonas finansiālo stāvokli, tā ir uzskatāma par interešu konflikta un korupcijas novēršanas instrumentu valsts amatpersonas darbībās. Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objekts ir tautsaimniecības intereses valsts ieņēmumu sfērā un valsts amatpersonu darbības mantiskajā sfērā atklātuma apdraudējums, bet priekšmets - mantiska rakstura deklarācija, kuras iesniegšana ir paredzēta likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 23.panta pirmās daļas 2.punktā un 3. punktā. No objektīvās puses noziedzīgais nodarījums izpaužas personas darbībās – nepatiesu ziņu norādīšanā deklarācijā par mantu vai ienākumiem lielā apmērā. Šī noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi raksturo nodoms – valsts amatpersona apzināti norāda deklarācijā nepatiesas ziņas.

Izvērtējot kriminālprocesa materiālus kopumā un savstarpējā sakarībā, secināms, ka A.Š. darbības neveido noziedzīga nodarījuma sastāvu, kas paredzēts Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā. Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums izdarāms ar tiešu nodomu, tomēr pirmstiesas izmeklēšanas gaitā netika gūti pierādījumi tam, ka A.Š., būdams valsts amatpersona, aizpildot valsts amatpersonas deklarāciju, apzināti (tīši) neierakstīja tajā attiecīgo darījumu vai ienākumu.

Personas subjektīvā attieksme pret nodarījumu noskaidrojuma pēc viņas faktiskajām darbībām. Būtiska pazīme tiešam nodomam ir tas, ka valsts amatpersona līdzās attiecīgo ziņu nenorādīšanai valsts amatpersonas deklarācijā veikusi pasākumus attiecīgo darījumu vai ienākumu slēpšanai (maskēšanai), piemēram, nav noformēti rakstiski dokumenti, veikti skaidras naudas norēķini, rakstiskos dokumentos kā darījuma slēdzēji norādītas citas personas u.tml. Savukārt šādu pasākumu neveikšana, var liecināt par labu tam, ka attiecīgais darījums vai ienākums valsts amatpersonas deklarācijā nav ierakstīts aiz paviršības, aizmāršības u.tml., t.i., aiz neuzmanības, jo ir maz ticams, ka persona valsts amatpersonas deklarācijā nebūtu tīši rakstījusi tādas ziņas, par kurām apzinājusies, ka tās kompetentām iestādēm iespējams viegli pārbaudīt (kā tas konstatējams attiecībā uz bankas kontos atspoguļo informāciju). Kaut gan deklarāciju pārbaude praksē notiek tikai izlases veidā, šāds pārbaudes risks, ko persona apzinās, parasti būs pietiekošs motīvs veikt pasākumus attiecīgo darījumu

vai ienākumu slēpšanai (maskēšanai), ja persona domājusi apzināti nedeklarēt attiecīgo mantu vai ienākumu.

Konkrētajā gadījumā nedeklarētie darījumi ir atspoguļoti A.Š. bankas kontu izdrukā, kas var liecināt par labu tam, ka nedeklarēšana notikusi neuzmanības, nolaidības vai paviršības dēļ, neapstiprinot tieša nodoma esamību, tādējādi izslēdzot atklātuma apdraudējumu, kas izriet no 219.panta dispozīcijas satura.

Pirmstiesas izmeklēšanā netika gūti pierādījumi arī tam, ka A.Š. bijis konkrēts motīvs vai mērķis (nolūks) konstatēto darījumu nedeklarēšanai. Lai gan motīvs un mērķis (nolūks) nav Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma obligātas pazīmes, tomēr, ņemot vērā šī noziedzīgā nodarījuma specifiku, šāda motīva vai nolūka esamība ir svarīga pazīme subjektīvās puses (tieša nodoma) pierādīšanai.

Kontekstā ar aizdomās turētā A.Š. aizstāvības pozīciju par īstermiņa aizdevumiem papildus atzīmējams, ka MK Noteikumi Nr.478 patiešām pirmšķietami varēja radīt maldīgu priekšstatu par to, ka aizdevumi, kas atgūti deklarējamā perioda ietvaros, deklarācijā nav norādāmi.

MK Noteikumu Nr.478 3.8.punkts nosaka, ka deklarācijā norādāma informācija **par veiktajiem darījumiem**, ja to summa pārsniedz 20 minimālās mēnešalgas. Kopsakarībā ar šo noteikumu 10.punktu informācija sniedzama par visu kalendāro gadu.

MK Noteikumu Nr.478 3.10.punkts nosaka, ka deklarācijā norādāma informācija **par izsniegtajiem aizdevumiem**, ja aizdevumu summa pārsniedz 20 minimālās mēnešalgas, sniedz ziņas tikai par katra aizdevuma summu naudas izteiksmē attiecīgajā valūtā. Kopsakarībā ar šo noteikumu 10.punktu šī informācija sniedzama par stāvokli uz 31.decembri.

Iepazīstoties ar šiem nosacījumiem, pirmšķietami var rasties maldīgs priekšstats, ka uz aizdevumiem attiecas tikai 3.10. punkts, bet 3.8.punkts attiecas uz visiem pārējiem darījuma veidiem. Ja vadīties no šāda pieņēmuma, tad, kopsakarībā ar 10.punktu, patiešām būtu jāsecina, ka informācija par 3.10.punktā norādīto pozīciju, t.i., aizdevumu, norādāma tikai par stāvokli uz 31.decembri, respektīvi, ja aizdevums izsniegts un atgriezts deklarējamā gada ietvaros, tas nav norādāms. Šī neskaidrība tiktu novērsta tad, ja 3.10.punktā tiktu lietots termins „neatmaksātā aizdevuma summa” vai kāds cits līdzīgs termins. Taču likumā šāda terminoloģija nav izmantota.

Saistībā ar A.Š. liecībām par to, ka noteiktus darījumu veidus deklarācijā viņš nav norādījis tāpēc, ka domājis, ka tie nav jānorada, atzīmējams, ka šāda aizstāvības pozīcija kontekstā ar Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu nav noraidāma tikai ar atsauci uz principu „likuma nezināšana neatbrīvo no atbildības”.

Nosakot noziedzīgo nodarījumu izdarījušās personas vainas formu, jākonstatē šīs personas psihiskā attieksme pret noziedzīgā nodarījuma objektīvajām pazīmēm (Krimināllikuma 8.p. 2.d.). Krimināllikuma 219.panta otrās daļas objektīvās puses viena no pazīmēm ir nepatiesas ziņas.

Ņemot vērā, ka Krimināllikuma 219.panta otrās daļas sastāva nosacījums ir tiešs nodoms, nepieciešams konstatēt, ka pastāvējis tiešs nodoms attiecībā uz nepatiesu ziņu norādīšanu deklarācijā. Ja deklarācijas nepatiesums izpaužas noteiktu

ziņu nenorādīšanā, jākonstatē, ka valsts amatpersona apzinājusies, ka konkrētā veida darījums vai ienākums norādāms deklarācijā. Apzināti nenorādīt deklarācijā var tikai tādas ziņas, par kurām persona apzinās, ka tās norādāmas. Turpretim, ja persona, labticīgi kļūdoties, uzskatījusi, ka konkrētais darījuma veids vai ienākums nav ierakstāms deklarācijā, tas nozīmē, ka, neiekļaujot deklarācijā attiecīgo darījuma veidu, persona nav apzinājusies, ka norāda nepatiesas ziņas, t.i., nav konstatējama subjektīvā puse attiecībā uz Krimināllikuma 219.panta otrās daļas pazīmi „nepatiesas ziņas”.

Nemot vērā to, ka Krimināllikuma 219.panta subjektīvo pusi raksturo tiešs nodoms, bet pirmstiesas izmeklēšanas gaitā konstatēta noziedzīga nodarījuma subjektīvās puses (un līdz ar to noziedzīga nodarījuma sastāva) neesamība, saskaņā ar Kriminālprocesa 377.pantu konstatēti kriminālprocesu nepieļaujošie apstākļi, proti, kriminālprocesu nedrīkst uzsākt, bet uzsākts process ir jāizbeidz, ja, izdarītajā nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva.

Ja, aizpildot deklarāciju, persona kādu iemeslu (aizmāršības, paviršības u.tml.) dēļ aizmirsusi par attiecīgo darījumu vai ienākumu, vai kļūdaini uzskatījusi, ka tas nav jānorāda, tiešs nodoms nav konstatējams. Tādā gadījumā iespējama administratīvā atbildība saskaņā ar Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.²⁷ pantu, kas paredz atbildību par nepatiesu ziņu norādīšanu deklarācijā, jo administratīvais pārkāpums iespējams arī par nepatiesu ziņu norādīšanu aiz neuzmanības.

Bez tam, kriminālprocesā sākotnēji iegūto pierādījumu kopums deva pamatu pieņēmumam, ka A.Š., visticamāk, ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 326.panta otrajā daļā, t.i., viņš, būdams valsts amatpersona, kas ieņēma atbildīgu stāvokli, laika periodā no 2009.gada 2.jūlija līdz 2010.gada oktobrim izdarīja mantiska darījuma veicināšanu, kuram tas sakarā ar dienesta stāvokli ar likumu ir aizliegts. A.Š., būdams Rīgas domes deputāts, ieņemot Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieka un Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētāja amatus, tātad, būdams valsts amatpersona, kas ieņem atbildīgu stāvokli, un kuram saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 11.panta pirmajā daļā noteikto, ir aizliegums veikt darbības, kurās šī valsts amatpersona, tās darījumu partneri ir personiski vai mantiski ieinteresēti, kā Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētājs un Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieks, rīkojies pretēji minētajā likumā noteiktajam aizliegumam, proti, A.Š., kam faktiski, slēpti pieder īpašumtiesības uzņēmumos:

- 24% akcijas Norvēģijas uzņēmumā „”, kam pastarpināti pieder uzņēmumi SIA „” un SIA „”,
- 31,84% akcijas Norvēģijas Karalistes uzņēmumā „”, kam pastarpināti caur Norvēģijas Karalistes uzņēmumu „” pieder 100% SIA „”
- 90% akcijas Šveices Konfederācijas uzņēmumā „”, kam pastarpināti caur SIA „” pieder 36% SIA „”, kuru tostarp juridiskais īpašnieks ir A.Š. darījumu partneris V.K., laika periodā no 2009.gada 2.jūlija līdz 2010.gada oktobrim, būdams valsts amatpersona, kas ieņem atbildīgu stāvokli, piedalījies un veicinājis mantiskus darījumus darījuma partnera V.K. piederošajos uzņēmumos - SIA „I”, SIA „”, SIA „”, SIA „” un SIA „”, proti, kas izpaudās kā lēmumu pieņemšana un to veicināšana

minēto uzņēmumu interesēs, A.Š. personiskas ieinteresētības dēļ un mantkārtīgā nolūkā, pārkāpjot valsts amatpersonai noteiktos ierobežojumus, kas A.Š. sakarā ar likumu „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” ir aizliegts.

Pirmstiesas izmeklēšanas gaitā tika izteikts pieņēmums, ka A.Š., ieņemot Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētāja amatu, būdams valsts amatpersona, kas ieņem atbildīgu stāvokli, proti, kā Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieks, atrodoties Rīgas brīvostas pārvaldes telpās, Rīgā, piedalījies zemāk norādīto lēmumu pieņemšanā attiecībā uz darījuma partnera V.K. tieši vai pastarpināti piederošiem uzņēmumiem un vienlaikus par uzņēmumiem, kuru daļas iespējams, faktiski, slēpti pieder arī A.Š., un tieši:

1. 2009.gada 14.augusta Rīgas brīvostas valdes lēmums Nr.83, ar kuru tika nolemts atbalstīt SIA „” iniciatīvu par kuģu piestātņu infrastruktūras attīstīšanu un pievedceļu izbūvi Andrejsala.

Minētajā laika posmā SIA „” 100% daļu pieder „” AS Reģistrācijas Nr. „”). Savukārt „” AS akcionāri 2009. gadā ir „”, kuram arī pieder 56,00% SIA „”, kurā V.K. tajā laikā pilda valdes priekšsēdētāja pienākumus. „” akcionāri 2009.gadā ir „” ar 56,666%, kurā priekšsēdētāja amatu ar paraksta tiesībām ieņem arī V.K. un 100% „” daļu pieder SIA „”, kurš 100% pieder V.K.

Otrais „” 7% dalībnieks ir SIA „”, no kurā 100% daļu laika posmā no 10.08.2006. līdz 03.10.2012. pieder V.K.

2. 2009.gada 14.augusta Rīgas brīvostas valdes lēmums Nr.84, ar kuru tika nolemts piekrist izvietot kruīzu kuģu termināli Daugavas kreisajā krastā Ķīpsalā un atbalstīt kruīzu kuģu piestātņu un citas nepieciešamās infrastruktūras projektēšanu un izbūvi SIA „” iznomātajos zemesgabalos Rīgā, (kadastra Nr. „” un „”) un pieguļošajā akvatorijā.

SIA „” minētajā laika posmā (14.08.2009) īpašnieks ir „” („”), kurai pieder 100,00% procenti SIA „” daļu, direktora „” īpašnieks.

3. 2009.gada 27.augusta Rīgas brīvostas valdes lēmumu Nr. 88, ar kuru tika nolemts atbalstīt SIA „” „” 25.08.2009. vēstulē Nr.77 izteikto lūgumu un piekrist iznomāt SIA „” „” papildus zemi Rīgas brīvostas teritorijā.

V.K. „”, laika periodā no 04.08.2009. līdz 24.09.2010. pieder 10,34483 % daļas uzņēmumā SIA „” „”.

4. 2009.gada 15.oktobra Rīgas brīvostas valdes lēmums Nr.105, ar kuru tika nolemts iznomāt SIA „” „” pagaidu pāļu veida piestātņi pie Žurku salas PANAMAX tipa kuģu apkalpošanai. Piestātnes nomas līguma termiņu noteikt 30 (trīsdesmit) gadi un nomas maksu noteikt 87 626,68 Ls gadā.

5. 2009.gada 28.oktobra Rīgas brīvostas valdes lēmums Nr.115, ar kuru tika nolemts piešķirt kanāla maksas atlaidi 100% apmērā un piestātnes maksas atlaidi 50% apmērā SIA „” „”, kas 100% pieder SIA „”.

„”, kuģu pārtauvošanai pie piestātnes ZO-19 gadījumos, kad notiek kuģa papildus iekraušana.

SIA „” 100% pieder SIA „” „” minētajā laika posmā (15.10.2009. – 28.10.2009.) īpašnieki ir SIA „” („”), kurai pieder 43,99993% SIA „”.

2. Valdes locekļa amatu augstākminētā laikā ieņem R K (p.k. -), kuram arī pieder 100% SIA „ ”.
6. 2010.gada 28.jūlija Rīgas brīvostas valdes lēmumu Nr. 83 „Par SIA „ ” 2010.gada 8.jūlija vēstuli Nr. 2010-07/2 par Rīgas brīvostas robežu izmaiņu”, ar kuru tika nolemts akceptēt Rīgas brīvostas robežu izmaiņu.
7. 2010.gada 28.jūlija Rīgas brīvostas valdes lēmumu Nr. 82 ar kuru tika nolemts atļaut SIA „ ” izmantot laivu un jahtu piestātņu ierīkošanai Daugavas akvatorijas daļu starp Balasta dambi un CD dambi, aptuveni 7,5 ha platībā saskaņā ar SIA „ ”.
8. 2010.gada 03.jūnija Rīgas brīvostas valdes lēmums Nr.55, ar kuru tika nolemts piekrist iznomāt SIA „ ”, kas 49 % pieder SIA „ ”, zemesgabalu Rīgas brīvostas teritorijā, Kundziņsalā, aptuveni 42 ha platībā. Zemes nomas līguma termiņu noteikt 45 (četrdesmit piecus) gadus. Minētajā laika posmā SIA „ ”, ar 49 % pieder SIA „ ”, kura īpašnieks ir SIA “ ” (), kurai pieder 36% SIA „ ”.
9. 2010.gada 23.septembra Rīgas brīvostas valdes lēmumu Nr. 104, ar kuru tika nolemts akceptēt Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 31.08.2010. vēstulē Nr.DA-10-1225-nd un 02.09.2010. vēstulē Nr.DA-10-1242-nd izteiktos priekšlikumus grozījumiem normatīvajos aktos SIA „ ” un Rīgas brīvostas pārvaldes attīstības ieceru īstenošanai. SIA „ ” minētajā laika posmā vienīgais īpašnieks ir “ ” (), kurai pieder 100.00% procenti SIA „ ” daļu, direktora “ ” īpašnieks.
10. A.Š , kā Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieks (amatā no 2009.gada 1.jūlija līdz 2010.gada 2.novembrim - Rīgas domes Finanšu departamenta valsts amatpersonu sarakstā kā domes priekšsēdētāja vietnieks), atrodoties Rīgas domes telpās, Rīgā, Rātslaukumā 1, saskaņā ar 2010.gada 6.jūlija Rīgas domes Sēdes protokolu Nr.37, piedalījās lēmuma pieņemšanā balsojot „par” 94.parágrāfa jautājumā „Par grozījumiem Rīgas domes 16.06.2009. lēmumā Nr. 5432, Rīgas domes 16.06.2009. lēmumā Nr. 5433 un Rīgas domes 16.06.2009. lēmumā Nr. 5434 (RD-10-20550-lp)”, pieņemot lēmumu Nr. 1709 saskaņā ar Rīgas domes Pilsētas īpašuma komitejas iesniegto lēmuma projektu. Ar Rīgas Domes 2010.gada 6.jūlija Lēmumu Nr. 1709 tika noteikts, ka SIA „ ” trīs mēnešu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas jāsamaksā 2010.gada 19.maija noslēgtajos nomaksas pirkuma līgumos Nr.RD-10-750-lī, Nr.RD-10-752-lī noteiktā, vēl nenomaksātā pirkuma maksas daļa par apbūvētajiem zemes gabaliem Rīgā, Zaķusalas krastmalā (kadastra apzīmējumi: ; ;) par kopējo summu 1 303 200,00 LVL.

No sākotnēji iegūtajām ziņām, varēja secināt, ka, iespējams, valsts amatpersonai, kas ieņem atbildīgu stāvokli, A.Š faktiski, slēpti pieder kapitāldaļas uzņēmumos SIA „ ”, SIA „ ”, SIA „ ”, SIA „ ”, kā arī akcijas Šveicē dibinātā uzņēmumā „ ”, un, proti, uzsākot politika karjeru, A.Š pakāpeniski izstājās no sev piederošiem uzņēmumiem, taču turpināja slēpti iesaistīties to uzņēmējdarbībā gan Latvijā reģistrētos, gan ārpus Latvijas reģistrētos uzņēmumos. Kopā ar darījuma partneriem V.K , T S , būdams valsts amatpersona, kas ieņem atbildīgu stāvokli, attīstīja vairākus dažādus nekustamo īpašumu projektus, veicot darbības, lai kopējā īpašumā iegūtu zemi Rīgā - Zaķusalā,

Andrejostā un Ķīpsalā, kas tika plānoti iesaistot uzņēmumus SIA „...”, SIA „...”, SIA „...”, kā arī, A.Š. aktīvi ir iesaistīties SIA „...” uzņēmējdarbībā. Šīs darbības izpaudās organizējot investoru piesaisti nekustamo īpašumu projektiem, veicot naudas ieguldījumus, noformējot tos kā aizdevumus ar darījumu partneri V.K., kontrolējot uzņēmumu finanses.

Juridiski minētie uzņēmumi pieder:

- SIA „...” un SIA „...” - Norvēģijas Karalistē reģistrētam uzņēmumam „...”
- SIA „...” i” pastarpināti caur Norvēģijas Karalistes uzņēmumu “...” - uzņēmumam „...”
- SIA „...” pastarpināti caur SIA „...” - Šveices Konfederācijas uzņēmumam „...”

No kriminālprocesā iegūtajām publiskajām sarunām, kas notika 2010.gada 3.novembrī plkst. 14:55, starp I. Z. un A.Š., viesnīcā „Rīdzene”, varēja secināt, ka A.Š. slēpti pieder daļas Norvēģijas uzņēmumā „...” kam pastarpināti pieder uzņēmumi SIA „...”. A.Š. : „Nē, nu, redzi, I., es tev pateikšu tā. Man jau arī ir visādi projektiņi, kuri vēsturiski sākti. Un viens no tiem ir Zaķusala. Bet viņš ir iesaldējies uz ilgu laiku, bet viņš ir, nu, ir iesaldējies, tur ir savi mīnusi, plusi. Bet viņš ir privāts, tur 12 hektāri zeme. Nu, tur ir mums, ir viens norvēģu uzņēmums, kurā es tur piedalos arī 50 procenti, otri 50 procenti ir vēl vienai struktūrai.”

Sarunas turpinājumā A.Š. norāda, ka labi pārzina iespējas un perspektīvas saistībā ar nekustamiem īpašumiem: A.Š. : „Nē, nu, es tev, I., pavisam atklāti pateikšu. Man ir, kā saka, visi šie te pasākumi un tā. Bet, protams, tad, kad es satiksmes sektorā sēdēju, nu, būtu ļoti dīvaini, ja es atrastos satiksmes jomā un es nesaprastu, kā saka, ka, kur tur ir perspektīvas un viss. Un visas trīs, es teicu, visas trīs ostas attīstīsies. Un mēs savā laikā, kad mēs tur nodarbojāmies ar to V. ar nekustamajiem īpašumiem. Nu, kā? Nu, mēs noslēdzām vienošanās ar ostu par tām visām zemēm, kas ir Andrejsalas tur un uz priekšu, viss, lai attīstītu nekustamo īpašumu. Bet tur bija jāpērk kompānijas.”

Savukārt 2010.gada 3.martā iegūtā saruna starp SIA „...” valdes priekšsēdētāju R. K. un A.Š., norādīja uz to, ka tiek saskaņotas SIA „...” dividenžu izmaksas un apjoms. A.Š. : Paklausies, bet pie viesim šitiem plāniem reāli, teiksim, nu kā?arī izskatās, vai tur ir, kā saka, kaut kādas dividendes vai nav. R.K. : Nu, protams. A.Š. : Tas ir jautājums. Cik tu paredzi, pie visa šī varianta, cik tās dividendes tad uzņēmums var maksāt ārā? R.K. : Mans priekšlikums maksāt bija nevis 50%, bet 25%. A.Š. : Cik, tas ir par iepriekšējo gadu, jā? Cik tas varētu būt? R.K. : Nu, attiecīgi mums būs kaut kādi 11 - 12. A.Š. : Lati? R.K. : Jā. Dalīts ar 25 %, nu, kaut kādus 3,5 latus. Nu, 5 000 000 eiro kaut kur izmaksāt ārā. Mums, mums vēl ir, tāpat, mums ir nenosegti, tāpat, tie aizdevumi, kas tika izmaksāti pagājušogad. Tas ir kaut kādi 3 000 000 eiro. Nu, fiziski tā izmaksa varētu būt kaut kādi 2 000 000 eiro. Trīs varētu būt ieskaita pagājušā gada aizdevumi, jo toreiz jau bija tā ar nobīdi, tad mēs uztaisām.

A.Š : Jā. Tad fiziski divi izmaksās?

R.K : Divi. Fiziskā izmaksa ir, nu, es piedāvātu, teiksim, nu, divi. Jo, ja mēs uzliksim vairāk, tad mums varētu būt naudas plūsmas problēmas. Nu, nelikt neko, es domāju, ka būtu nepareizi. Jo savādāk.

Kriminālprocesā materiāli norādīja uz to, ka A.Š kā kreditors ir izveidojis finansiālās saistības ar V.K, aizdodot naudu V.K gan kā fiziska persona, gan aizdodot naudu no A.Š piederoša uzņēmuma SIA " " .

Analizējot A.Š kontu izdrukas laika periodā no 2002.gada līdz 2011.gadam, tika konstatēts, ka A.Š naudas pārskaitījumus V.K pamato kā aizdevumus, bet V.K naudas pārskaitījumus A.Š kā parāda atmaksu. Pirmo aizdevumu V.K A.Š ir pārskaitījis 2000.gada 23.februārī. Kopumā pārrēķinot pārskaitījumus EUR valūtā, V.K ir atgriezis A.Š parādu gandrīz 10 miljonu apmērā, bet A.Š aizdevis V.K vairāk kā 8 miljonus EUR. Analizējot A.Š, V.K un SIA " " kontu izdrukas, var secināt, ka līdz 2007.gada 9.janvārim V.K un A.Š naudas pārskaitījumus veica nepastarpināti, bet sākot ar 2007.gada 10.oktobri, naudas aizdošana un atdošana veikta pastarpināti caur SIA " " .

2007.gada 11.oktobrī, A.Š palielinājis pamatkapitālu SIA " " pārskaitot 998 000,00 LV, savukārt SIA " " 2007.gada 19.decembrī, 1 000 000,00 LVL aizdevis V.K, kurš tajā pašā dienā 2007.gada 19.decembrī, naudu pārskaitījis atpakaļ A.Š, norādot darījumu kā parāda atmaksu. 2007.gada 27.decembrī, A.Š atgūto no SIA " " miljonu, atkārtoti ieskaitīja SIA " " pamatkapitāla palielināšanai, no kā varēja secināt, ka A.Š ar vienu un to pašu miljonu ir palielinājis pamatkapitālu, vienlaikus atgūstot iemaksāto naudu pastarpināti no V.K, un izveidojot faktiski neesošas parādsaistības starp SIA " " un V.K, lai turpmāk, iespējams, nodrošinātu legālu naudas maksājumus no V.K A.Š piederošam uzņēmumam SIA " " .

Turpmākā kriminālprocesa gaitā nebija iespējams gūt pietiekošus papildus pierādījumus tam, lai atzītu par pierādīto to, ka A.Š kādā no uzņēmumiem bijis slēptais (faktiskais) īpašnieks ar tādu ticamības pakāpi, lai kriminālprocesu nodotu kriminālvajāšanai.

Slēpto, t.i, faktisko jeb saimniecisko īpašnieku raksturo tas, ka īpašnieka tiesības realizē slēptais jeb saimnieciskais īpašnieks, bet juridiski par īpašnieku skaitās cita persona, kura šīs tiesības neizmanto savās, bet gan slēptā (faktiskā jeb saimnieciskā) īpašnieka interesēs. Tātad, lai konstatētu, ka konkrētā valsts amatpersona ir slēptais jeb saimnieciskais (faktiskais) uzņēmuma īpašnieks un tai slēpti pieder kāda uzņēmuma kapitāla daļas, jākonstatē pietiekošs apstākļu kopums, kas liecina, ka tā izmanto juridiskā īpašnieka tiesības.

To, kādas tiesības piemīt kapitāla daļu īpašniekam, nosaka Komerclikums (turpmāk – KCL).

Saskaņā ar KCL kapitāla daļas īpašnieku raksturo vairākas pazīmes, tajā skaitā:

- 1) pamatkapitāla apmaksā, nodibinot kapitālsabiedrību (KCL 147.p.), kapitāla daļas iegāde no iepriekšējā īpašnieka, ja kapitāla daļas īpašnieks nav bijis dibinātājs;

- 2) daļa dod tiesības dalībniekam piedalīties sabiedrības pārvaldē, peļņas sadalē u.c. likumā un statūtos paredzētās tiesības (KCL 186.p.3.d.).

Kriminālprocesā netika gūti pierādījumi, kas viennozīmīgi apstiprinātu, ka A.Š ir slēptais jeb saimnieciskais (faktiskais) īpašnieks kādā uzņēmumā, jo netika konstatēts tāds apstākļu kopums, kas liecinātu, ka viņš izmanto juridiskā īpašnieka tiesības, proti, padomu un norādījumu došanu uzņēmējdarbības veicināšanai, neesot pierādījumiem par citāda rakstura darbībām, ne vienmēr var atzīt par piedalīšanos sabiedrības pārvaldē, jo šādas darbības var veikt jebkura persona, neatkarīgi no tā, kāda rakstura saistība personai ir ar konkrēto uzņēmumu. Jo īpaši, ja šiem padomiem un norādījumiem nepiemīt saistošs raksturs, šādas darbības nav pietiekošas, lai atzītu slēptā jeb saimnieciskā (faktiskā) īpašnieka esamību.

Pirmstiesas izmeklēšanā iegūtie pierādījumi, kas citēti iepriekš, bija pietiekoši, lai izteiktu aizdomas, taču tie nav pietiekoši, lai krimināllietu nodotu kriminālvajāšanas uzsākšanai.

Kriminālprocesa materiāli norāda uz to, ka A.Š interesējies par dividenžu izmaksu no SIA „...”, t.i., no „...” meitas uzņēmuma, tomēr netika gūti pierādījumi tam, ka šīs dividendes būtu saņēmis A.Š, vai viņš būtu diktējis rīcību ar tām. Līdz ar ko, A.Š interese par dividenžu izmaksu, nekonstatējot, ka A.Š saņēmis dividendes vai vismaz noteicis dividenžu izmaksu apmēru, vai diktējis to izmantošanu, nav drošs pierādījums, jo uzņēmuma juridisko īpašnieku primāri raksturo lēmuma pieņemšana par peļņas sadali, kā arī dividenžu saņemšana, nevis interese par to, kāds būs izmaksājamo dividenžu apjoms.

Interese par izmaksājamo dividenžu apjomu var būt dažādu iemeslu dēļ, ko cita starpā norāda arī R.K liecības proti, ka A.Š interesējies par SIA „...” finansiālajiem darbības rezultātiem, jo vēlējis atgūt parādus no V.K. V.K, būdams „...” īpašnieks, saņemot dividendes, varētu segt parādu, ko viņam aizdeva A.Š piederošs uzņēmums – SIA “...”.

Turklāt krimināllietā iegūtās nepublickās sarunas nepierāda nedz to, ka A.Š būtu ietekmējis peļņas sadali (noteicis izmaksājamo dividenžu apjomu), nedz to, ka viņš būtu saņēmis dividendes.

Tiktāl, cik kriminālprocesā bija iespējams pārbaudīt izmaksāto dividenžu tālāko ceļu, nav konstatēts, ka A.Š būtu tās saņēmis kādā slēptā (maskētā) formā.

Pirmstiesas laikā iegūtās ziņas norādīja uz to, ka A.Š piederošie naudas līdzekļi tika ieguldīti „...”, izmantojot V.K starpniecību. Tomēr, saskaņā ar dokumentiem, šo naudu A.Š V.K aizdevis, bet V.K to tālāk aizdevis vai iemaksājis pamatkapitāla palielināšanai „...” savā vārdā, līdz ar ko, netika gūts apstiprinājums tam, ka A.Š būdu veicis ieguldījumus „...” pamatkapitāla apmaksā.

Kriminālprocesā nebija iespējams iegūt papildus pierādījumus par to, ka A.Š aizdevums V.K būtu fiktīvs vai simulatīvs Civillikuma 1438. un 1439.pantu izpratnē, kas dotu pamatu uzskatīt šos maksājumus par A.Š tiešo aizdevumu vai kapitāla daļu apmaksu.

116

Kriminālprocesā iegūtās A.Š. sarunas ar I.Z. un I.P. arī nav vērtējamas viennozīmīgi, ņemot vērā I.Z. un I.P. liecības.

Pirmstiesas izmeklēšanas gaitā tika nopratināts I. Z., kuram pratināšanas laikā tika uzrādīta audio ieraksta saruna, par kuru I.Z. liecināja, ka saruna notiek starp viņu un A.Š., kurā, kā izriet no sarunu ierakstiem, A.Š. stāsta par to, ka viņam ir iesākti visādi projekti, kuri ir sākti vēsturiski, A.Š. norāda, ka viens no tiem ir Zaķusala ar 12 hektāriem zemes, A.Š. sarunā stāsta, ka projektā ir viens norvēģu uzņēmums, kurā viņš piedalās ar 50 procentiem, pārējie 50 procenti ir vēl vienai struktūrai. A.Š. norāda, ka tā ir unikāla vieta, Zaķusala. A.Š. norāda, ka minētajā teritorijā ir jābūvē veseli kompleksi. No sarunas arī secināms, ka valsts finansiālās krīzes dēļ, šis projekts ir apturēts.

Pēc uzņēmumu datu bāzes LURSOFT ir secināms, ka SIA „ ” dalībnieki ir Norvēģijas karalistē reģistrēts uzņēmums „ ” ar 50 % otrs dalībnieks ir SIA „ ”.

Tālāk sarunā A.Š. norāda, ka atrodies satiksmes sektorā, satiksmes jomā viņš sapratis, ka ostā ir perspektīvas un viss. A.Š. stāsta, ka savā laikā, kad viņš nodarbojās ar V. ar nekustamajiem īpašumiem, tika noslēgta vienošanās ar ostu par zemēm, kas ir Andrejsalā, lai attīstītu nekustamo īpašumu. A.Š. stāsta par to, ka Andrejsalā bija pirkti uzņēmumi, stāsta par transportu biznesu, par uzņēmumu „ ”, kas sākotnēji bija mazs uzņēmums, un pēdējo piecu gadu laikā, tas sāka attīstīties, kā rezultātā apgrozījums ir palielinājies no 7-8 miljoniem līdz 80, un iepriekšējā gadā, uzņēmuma peļņa ir 20 miljoni. I.Z. norādīja, ka viņam nav zināms, konkrēti par kādiem uzņēmumiem un projektiem stāsta A.Š., un nezina, ka A.Š. būtu saistība ar šo uzņēmumu projektiem, līdz minētajai sarunai, A.Š. par tiem viņam nav stāstījis.

Pirmstiesas izmeklēšanas gaitā tika nopratināta I. P., kurai pratināšanas laikā tika uzrādīts audio ieraksts ar sarunu, par kuru I.P. liecināja, ka saruna notiek starp viņu un A.Š.. No audioieraksta izriet, ka A.Š. stāstītais ir par to, ka šo gadu (2011) viņš veltīs pietiekami daudz laika biznesa projektiem, ar kuriem viņš nav nodarbojies daudzu gadu garumā. A.Š. stāsta, ka tagad viņš pats aktīvi iesaistās. Viens no projektiem, kurš tiek attīstīts ir Zaķusala, un šim projektam ir virkne potenciālu partneru, kas ir gatavi nākt iekšā, vēl ieguldīt naudu un skatīties. A.Š. stāsta par D.T., par to, ka viņš nav investors, bet viņam ir jāmaksā nauda par to, ja viņi nāk iekšā. A.Š. stāsta par to, ka projekta kopīgās investīcijas nekustamajā īpašumā ir apmēram pusmiljards eiro. Stāsta par to, ka projekts ir saskaņots, ka ir ar visām atļaujām, tas ir privāts projekts, privāta zeme, tās ir pusmiljarda investīcijas un viens šāds projekts, viņš izmainīs visu ekonomiku. A.Š. stāsta, ka projekta ietvaros tiks būvētas gan viesnīcas, gan izklaides kompleksi, gan viss pārējais. A.Š. stāsta, ka projektam ir nepieciešama apmēram 50 miljoni sava nauda pamatkapitālā. A.Š. stāsta arī par to, ka caur jauno imigrācijas likumu tiek plānots piesaistīt vēl klāt no 500 līdz 1000 mazo investoru, kas varētu dot vēl apmēram 50 līdz 100 miljonus latu. I.P. liecībās norādīja, ka ir bijusi A.Š. padomniece (palīdzē), un viņi ir apsprieduši dažādus jautājumus saistītus ar aktuāliem darba jautājumiem, par to, ka A.Š. būtu saistība ar kādiem uzņēmumiem vai nekustamo īpašumu projektiem, tostarp Zaķusalas projektu, I.P. nav zināms.

Izmeklēšanā ir noprotināti T.O.L un R.K, kas bija „amatpersonas, taču no šīm liecībām neizriet, ka uzņēmuma darbībā jebkāda veidā būtu iesaistījies A.Š. Saskaņā ar T.O.L un R.K liecībām šī uzņēmuma īpašnieks un patiesā labuma guvējs bija V.K.

Noprotināts kā liecinieks V.K liecināja, ka ir dibinājis un reģistrējis uzņēmumu Šveicē „”, piedalījies kā līdzīpašnieks uzņēmumā „”. Galvenais mērķis dibināt šo uzņēmumu bija apvienot holdingā viņam piederošos aktīvus Latvijā un Norvēģijā. Ar A.Š V.K ir pazīstams kopš 1998.-1999.gada. V.K strādājis kopā ar A.Š SIA „”, kurā V.K bija projektu vadītājs šajā uzņēmumā un vēlāk nopirka no A.Š 5% uzņēmuma kapitāldaļas. 2004.-2005.gadā tika izveidots uzņēmums SIA „”, kurā attīstīja „” ēkas projektu. 2000.gadu sākumā kopā ar A.Š V.K nodibināja Baltijas stabilitātes fondu. Kopš tā laika A.Š iepatikās politika un viņš nolēma savu karjeru turpināt kā politiķis un A.Š darbība biznesā stipri samazinājās, bet kad mainījies likumdošana, A.Š vairs nevarēja savienot politisko amatu ar amatiem uzņēmumos un V.K ar T S izpirka visas A.Š daļas uzņēmumos. Kopš tā laika V.K vienīgā biznesa saistība ar A.Š bija viņa izsniegtie aizdevumi V.K kā fiziskai personai, un vēlāk A.Š uzņēmuma izsniegtais aizdevums. V.K liecināja, ka vairākas reizes ar A.Š un R.K ir runājuši, dažādās formās, tostarp apspriežot SIA „” darbību. A.Š sarunās piedalījās kā V.K draugs un arī kontekstā ar A.Š izsniegto aizdevumu, jo V.K kavējies ar tā atgriešanu un A.Š interesējās par V.K iespējām atgriezt šo aizdevumu. Bija periods, kad V.K likviditāte bija ļoti sarežģīta un kritiska, bija veikti pārāk lieli ieguldījumi, kas nerādīja naudas plūsmu, iestājās arī finanšu krīze, kā rezultātā vairāki potenciālie partneri attiecās no sadarbības, kas V.K situāciju pasliktināja. Savukārt V.K interesēja izdarīt visu iespējamo, lai viņa izsniegtie kredīti nenodarītu zaudējumu arī V.K prestižam, tādēļ V.K ir informējis A.Š par saviem projektiem, kas būtu par pamatu aizdevuma atgriešanai. V.K norādīja, ka visas aizdevuma saistības ar A.Š ir dzēstas. V.K nav kopīga biznesa ar A.Š, taču V.K zina, ka A.Š pieder SIA „”, kas ir A.Š ģimenes uzņēmums. V.K norādīja, ka starp viņu un SIA „” laika posmā no 2011. līdz 2014.gadam ir bijušas parādsaistības pret SIA „”, taču 2014.gada beigās viņš pilnībā tās dzēsa. Naudas līdzekļus, gan no A.Š, gan no SIA „”, V.K ir ieguldījis dažādos savā īpašumā esošos projektos. Naudas ieguldījumi ir atspoguļoti dažādos iegādes, konsultāciju, plānu izstrādes līgumos. V.K norādīja, ka plānoti finanšu darījumi – transakcijas, lai segtu V.K parādu SIA „” ar V.K piederošajiem uzņēmumiem - tostarp Šveices uzņēmuma „”, Norvēģijas uzņēmuma „”, un Norvēģijas uzņēmuma „” daļām, tajā tika iesaistīts l G, tādā veidā V.K plānoja nosegt savas parādsaistības pret SIA „” pilnā apmērā, taču tas netika realizēts, jo banka nebija gatava finansēt šo darījumu, proti, nebija gatava piešķirt G kredītu šim projektam.

Liecinieks T S liecināja, ar A.Š ir pazīstams kopš 1994.gada. Periodā no 1994. gada līdz 1998. gadam viņi kopīgi strādājuši, lai nodibinātu veikalus, pirka tirdzniecības centrus, veikalus un piesaistīja citus

Skandināvijas uzņēmējus, nodibināja veikalu ķēdes Rimi Baltia, Narvesen Baltia, Eurosko Baltia, Intersport Baltia, Christiania Glassmagasin u. c. Bija pārstāvēti visi galvenie norvēģu mazumtirdzniecības (*retail*) uzņēmumi. Lielākā daļa šo uzņēmumu piederēja „Varner Baltia” kopā ar šo norvēģu ķēžu galvenajiem birojiem. 1998. gadā Š. izvēlējās kļūt par politiķi, un viņu sadarbība tika pārtraukta. T. S. pēc tam turpināja sadarbību ar V.K. Rīgā. Viņi pārsvarā strādāja ar projektiem, kas saistīti ar zemes gabaliem, zemi un nekustamo īpašumu. T.S.J. norādīja, ka A.Š. kā politikim bija vīzijas savas valsts labā. Kā politiķis A.Š. ir mēģinājis piesaistīt ārzemju investorus. A.Š., laikā kad bija politiķis, ar uzņēmumiem „” un „” neesot bijis saistīts. Turklāt, T.S.J. liecināja, ka A.Š. varējis būt pasīvs īpašnieks kādos uzņēmumos, bet viņš tāds nav bijis, jo pārdevis sev piederošās uzņēmumu daļas, kad kļuva par politiķi.

Arī neviena cita no krimināllietā nopratinātajām personām (tajā skaitā attiecīgo uzņēmumu valdes vai padomes locekļi) neliecināja, ka A.Š. būtu faktiskais (slēptais) īpašnieks, kādā no uzņēmumiem.

No R. K. liecībām izriet, ka viņš gandrīz desmit gadu garumā ir pazīstams un uztur attiecības ar A.Š., kurš vairākus gadus pēc kārtas ieņēma vadošos amatus transporta nozarē, proti, laika periodā no 2004.gada marta līdz 2009.gada martam, ar nelielu pārtraukumu A.Š. pildīja satiksmes ministra pienākumus, bet ar 2009.gada 2.jūliju A.Š., būdams Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieks, tika iecelts par Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētāju. SIA „”, kuras valdes priekšsēdētājs kopš 2007.gada ir R.K., veic uzņēmējdarbību transporta nozarē. R.K., būdams nopratināts, liecināja, ka A.Š. vairākkārt ar viņu personīgi bija pārrunājis gan par transporta nozares attīstību kopumā, gan privātu uzņēmuma SIA „” darbības virzienus un rezultātus un šī uzņēmuma attīstības iespējām ilgtermiņā. No R.K. liecinām izriet, ka A.Š. interese par SIA „” finansiālo stāvokli un attīstības plāniem, kā arī A.Š. ieteikumi un padomi uzņēmumam piedalīties dažādos projektos bija saistīti ne vien ar to, ka uzņēmums ir nozīmīgs transporta nozarei, bet tāpēc, ka A.Š. interesei par uzņēmuma peļņas un zaudējumu rādītājiem ir personisks raksturs, proti, A.Š. esot aizdevis naudu V.K., kuram pastarpināti pieder kapitāla daļas SIA „”, un viņš – A.Š. plānoja saņemt atpakaļ aizdoto naudu no V.K. SIA „” izmaksātajām dividendēm. Vienā no sarunām, kas notikusi viesnīcā „Rīdzene” numurā, kurā A.Š. regulāri ticies gan ar R.K., gan ar V.K., A.Š. paudis savu redzējumu tam, kā gadījumā, ja V.K. neatgriezīs viņam naudas parādu, viņš pārņems SIA „” kapitāla daļas.

A. K. liecināja, ka kopš 2009.gada ir SIA „” padomes loceklis. SIA „” ir holdinga uzņēmums, un apakš stāvošo uzņēmumu pamatdarbības veids ir ostas darbības, kas saistītas ar kravu pārkraušanu ostu terminālos u.c. Uzņēmums atrodas Rīgā, A.K. rīcībā nav informācijas par to, ka A.Š. būtu jebkāda saistība ar SIA „”, tajā skaitā, kā slēptajiem, patiesajam labuma guvējam, kā arī nav informācijas par to, ka A.Š. būtu veicis ieguldījumus SIA „” vai guvis ienākumus no SIA „” darbības.

L O liecināja, ka SIA „I” valdes locekļa amatu ieņēma kopš 2010.gada augusta, uzņēmuma pamatvirzieni ir ostas darbība - loģistika, kravu pārvadājumi, SIA „” ir holdinga kompānija. L.O ar A.Š personīgi nav pazīstams, bet ir ticis kā ar Rīgas brīvostas pārvaldes valdes priekšsēdētāju. Ziņas par to, ka A.Š būtu saistība ar SIA „” uzņēmumu, kā patiesajam labuma guvējam vai akcionārām, L.O nav, kā arī nav ziņu par to, ka A.Š par būtu guvis ienākumus no SIA „” uzņēmējdarbības.

A A liecināja, ka laika periodā no 2002.gada līdz 2004.gadam bija SIA „” valdes loceklis. Viņš informēja, ka šo amatu ieņēma 2002., 2003., varbūt arī 2004.gadā (precīzi viņš neatceras periodu, kad bija šajā amatā). SIA „” kopā ar pārējiem dalībniekiem, proti, norvēģi T, V K un A M, izīrēja zemesgabalu potenciālai apbūvei pie Daugavas, blakus Vanšu tiltam Rīgā. Bija iecerēts šo zemes gabalu attīstīt un būvēt. Ar A.Š A.A ir ticis vienu vai divas reizes, ļoti sen, vairāk nekā desmit gadus atpakaļ. A.A izteicās, ka, iespējams, ar A.Š tikās sakarā ar būvfirmu „Velve”, jo bijis viesnīcas „Rīdzene” rekonstrukcijas projekta vadītājs. A.A norādīja, ka viņam nav informācijas, ka A.Š būtu saistīts ar SIA „” projektu.

Liecinieks G M liecināja, ka laika periodā no 2004. vai 2005.gada līdz 2012.gada augustam bija SIA „” valdes loceklis. SIA „” G.M 2004. vai 2005.gadā bija valdes loceklis. A.Š pazīst, pēdējo reizi ar viņu ir ticis 2004.gadā. G.M nav zināms, ka A.Š būtu saistīts ar nekustamā īpašuma projektu SIA „”, projektu, SIA “” s”.

C V liecināja, ka laika posmā no 2007.gada līdz 2011.gadam bija valdes loceklis SIA „” s”. SIA „” darbības veids ir nekustamo īpašumu attīstība Andrejsalā, kura ietvaros bija plānoti dzīvokļi, biroji, komercplatības, izklaides objekti u.c. – 36 ha platībā. Sakarā ar to, ka 2008. gadā valstī notika nekustamā īpašuma tirgus sabrukums, nekustamā īpašuma projekta attīstība samazinājās. SIA „” patiesie labuma guvēji ir V.K, T S, J L un Igaņu investīciju banka (Giltbankers). Ar A.Š O.V ir pazīstams kopš 1997.gada, kad strādājis uzņēmumā SIA „” par vecāko revidentu un veicis revīzijas uzņēmumos „”, SIA „”, kuros viens no pārstāvjiem bija A.Š. O.V nav zināma A.Š jebkāda saistība ar SIA „” un SIA „” s”, kā arī O.V neatceras, ka viņam būtu bijusi saruna ar A.Š par jautājumiem, kas skartu SIA „” uzņēmuma darbību.

M P liecināja, ka kopš 2006.gada ir SIA „” valdes priekšsēdētājs, šo amatu viņam piedāvāja V.K. Kopš 2011.gada M.P ir valdes priekšsēdētājs SIA „” as”, minēto amatu viņam piedāvāja T S. SIA „” īpašnieki ir divi uzņēmumi SIA „” un “”, un šo uzņēmumu pārstāvji no SIA „” puses ir l G un O O, no AS “” puses

tikšanās bijušas vairākas. Šajās sarunās tika runāti politiski jautājumi, saimnieciski jautājumi par Rīgas Ostu. Šīs tikšanās organizēja A.Š., un ir notikušas sarunas, kurās piedalījās SIA „” valdes priekšsēdētājs R.K., par saimniecisko darbību, kas skar Rīgas Ostas attīstības projektus.

V. J. kopš 2010.gada ir Rīgas domes deputāts un kopš 2009.gada ir Rīgas brīvostas valdes loceklis. No 1999.gada viņš ir pazīstams ar A.Š. kopš laika, kad A.Š. pildīja ekonomikas ministra pienākumus, bet tuvāk ar A.Š. iepazīnās, kad kopā sāka strādāt Rīgas brīvostas valdē, kur A.Š. bija Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētāja amatā. Ar A.Š. ir bijušas divas vai trīs tikšanās viesnīcā „Rīdzene”, viena no tām bija saistīta ar Rīgas pilsētas attīstības projektiem. Ir notikušas tikšanās, kurās piedalījās J. M. un R. K., un saruna notikusi ap ostu un ostas aktivitātēm, tajā skaitā par Krievu salas projektu. V. J. nav zināms, vai A.Š. ir kāda saistībā ar SIA “” plānotajiem projektiem.

Nopratināts kā aizdomās turētais A.Š. liecināja, ka laika periodā no 2009.gada līdz 2010.gadam ieņēma Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieka un Rīgas brīvostas pārvaldes valdes priekšsēdētāja amatu. A.Š. liecībās norādīja, ka Rīgas brīvostā tiek pieņemti lēmumi par visiem uzņēmumiem, kas strādā ostā, arī par SIA “” (”). A.Š. liecināja, ka viņš pazīst V. K. un R. K., kuri strādā. nodarbojas ar kravu pārkraušanu un visu, kas saistās ar kravām. A.Š. nav zināms, kas ir īpašnieki. A.Š. ir apspriedis ar V.K., R.K. ar saimniecisko darbību, t.sk. dividendžu izmaksas, A.Š. norādīja, ka viņam ir bijušas visādas sarunas ar V.K. un R.K. V.K. un R.K. A.Š. ir informējuši par uzņēmuma darbību, bet tās bijušas vispārīgas sarunas un ar viņu runāja, kā ar ekspertu un cilvēku, kas pārzina saimniecisko darbību valstī. Iespējams, ka V.K. un R.K. esot runājuši arī par dividendēm, lūdzot A.Š. viedokli. A.Š. norādīja, ka viņam neesot nekāda saistība ar SIA “” un SIA “”. A.Š. arī norādīja, ka viņam nav nekāda saistība ar Norvēģijas Karalistē reģistrētiem uzņēmumiem „”, „”, „”, „”, „”, kā arī ar Šveices uzņēmumu „”. Uzņēmums „” A.Š. ir zināms, jo tas pieder V.K. A.Š. liecināja, ka viņam ir bijuši darījumi ar V.K., A.Š. viņam ir aizdevis naudas līdzekļus, bet kopš 2007.gada beigām aizdevumi ir atmaksāti un tādu vairs nav. Naudas līdzekļus A.Š. ir aizdevis vairākas reizes un tie bija īstermiņa aizdevumi. Aizdevumus A.Š. izsniedza lielās summās un šie aizdevumi ir norādīti viņa valsts amatpersonas deklarācijā, iespējams, ka īstermiņa aizdevumus uz termiņu mazāk kā gadu, viņš deklarācijā neuzrādīja. Starp SIA “” un V.K. pastāvēja parādsaistības laika posmā no 2008.gada, bet 2015.gada sākumā V.K. SIA “” atgriezta gan pamatsummu, gan procentus. V.K. SIA “” aizdeva vairāk kā 2 miljonu EUR. Turklāt, V.K. nevarējis atgriezt SIA “” minēto parādu, un sakarā ar to starp A.Š. un V.K. notika vairākas diskusijas par dažādām iespējām un variantiem, kā V.K. varētu atdot parādu, bet ne par vienu viņi nebija vienojušies.

Tā kā nav iegūti pietiekoši pierādījumi tam, ka A.Š. būtu slēptais īpašnieks kādā no uzņēmumiem, attiecībā pret kuriem viņš pieņēmis lēmumus, nav

konstatējams Krimināllikuma 326.panta sastāvs (nav personiskas intereses vai mantkāribas).

Veicot pirmstiesas izmeklēšanu netika gūti pierādījumi arī tam, ka starp V.K. un A.Š. kā fiziskām personām līgumiskās attiecības turpinājās pēc 2007.gada 27.decembra, līdz ar to, nav pamata uzskatīt, ka A.Š., piedaloties viņam inkriminēto lēmumu pieņemšanā pēc 2009.gada 27.decembra, būtu pārkāpis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 11.panta pirmo vai otro daļu, pieņemot lēmumu par labu savam darījumu partnerim.

Izvērtējot iepriekš minēto un pārējos kriminālprocesa materiālus to savstarpējā saistībā un sakarībā, secināms, ka pirmstiesas izmeklēšanas gaitā netika gūti pietiekami pierādījumi tam, ka A.Š. ir slēptais jeb saimnieciskais (faktiskais) īpašnieks uzņēmumiem, netika konstatēts tāds apstākļu kopums, kas liecinātu, ka viņš ir izmantojis juridiskā īpašnieka tiesības, tādēļ ir jāsecina, ka padomiem un norādījumiem nepiemīt saistošs raksturs, šādas darbības nav pietiekošas, lai atzītu slēptā jeb saimnieciskā (faktiskā) īpašnieka esamību. Turklāt ar kriminālprocesa materiāliem netika konstatēts, ka A.Š. veicis pamatkapitāla apmaksu vai iegādājusies daļas no iepriekšējā īpašnieka, vai piedalījies peļņas sadalē.

Ņemot vērā, ka pirmstiesas izmeklēšanas gaitā netika gūti pietiekami pierādījumi tam, ka A.Š. ir slēptais jeb saimnieciskais (faktiskais) īpašnieks kādā no uzņēmumiem, nav pamata vērtēt viņa atbildību arī saskaņā ar Krimināllikuma 318.panta otrās daļas un 325.panta otrās daļas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta pirmo daļu pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti, bet panta otrajā daļā noteikts ka, atbilstoši lietā konstatētajiem apstākļiem un attiecīgā Krimināllikuma panta dispozīcijā paredzētajām pazīmēm kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva, ko veido četru obligātu elementu – objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse – esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzēti apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Kriminālprocesa likuma 402.pants nosaka, ka personu sauc pie kriminālatbildības, ja izmeklēšanā savāktie pierādījumi norāda uz šīs personas vainu izmeklējamā noziedzīgā nodarījumā un prokurors ir pārliecināts, ka pierādījumi to apstiprina.

Ievērojot minēto, ka A.Š. darbībās nav Krimināllikuma 219.panta otrās daļas sastāva pazīmes subjektīvās puses - tiešs nodoms, un to, ka A.Š. vainu Krimināllikuma 326.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīt nav izdevies un nav iespējams savākt papildus pierādījumus, kriminālprocess izbeidzams.

Drošības līdzekļi aizdomās turētajām personām netika piemēroti.

2011.gada 13.jūlijā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 361.pantu, tika uzlikts arests ar kriminālprocesu saistītai mantai – Šveices uzņēmuma „ ”

vērtspapīriem (akciju apliecībām) SHARE CERTIFICATE ar Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4, Nr.5, Nr.6, Nr. 7, Nr. 8, Nr. 9, Nr. 10, Nr. 11, Nr. 12, Nr. 13, Nr. 14, Nr.15, Nr. 16, CHF (Šveices franks) 10.000 vērtībā katrs. 2013.gada 22.martā vadoties no Kriminālprocesa likuma 366.panta, arests tika atcelts.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 377.panta pirmo un otro punktu, 392.panta otro daļu un 392¹.panta pirmo, otro, trešo, ceturto, piekto un sesto daļu,

NOLĒMU:

1. Kriminālprocesu Nr.16870000911 izbeigt.
2. Izņemtos dokumentus un priekšmetus atdod to īpašniekiem.
3. Nosūtīt materiālus Valsts ieņēmumu dienestam par administratīvās lietvedības uzsākšanu pret A Š (p.k.) par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.²⁷ pantā paredzētajiem pārkāpumiem, iesniedzot kārtējo valsts amatpersonas deklarāciju 2005.gada 30.martā – par 2004.gadu, 2006.gada 31.martā – par 2005.gadu, 2007.gada 30.martā – par 2006.gadu, 2008.gada 31.martā – par 2007.gadu, 2009.gada 26.martā – par 2008.gadu, 2011.gada 14.aprīlī – par 2010.gadu un 2011.gada 14.decembrī, deklarāciju, kuru iesniedz, beidzot pildīt amata pienākumus 2011.gada 16.oktobrī.
4. Par pieņemto lēmumu paziņot A.Š , izskaidrojot, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 392¹.panta piekto daļu, 10 dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas iepazīties ar krimināllietas materiāliem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 337.panta otrās daļas 3.punktu, lēmumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no lēmuma kopijas vai paziņojuma par pieņemto lēmumu saņemšanas dienas, iesniedzot sūdzību LR Ģenerālprokuratūras Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļas virsprokuroram M.Adleram, Kalpaka bulvārī 6, Rīgā, LV-1801.

Izmeklēšanas nodaļas vadītāja

I.Kivleniece

„PIEKRĪTU”
LR Ģenerālprokuratūra Krimināltiesiskā departamenta
Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļas prokurors

M.Leja

2016.gada 12. decembrī